

Mnogovrstne novice.

* *Postava proti goveji kugi na Hrvaškem morebiti vendar pride na dan!* Časniki Zagrebški javljajo, da je pri kr. deželni vladi izdelana postava, kako se ima postopati proti goveji kugi, ki se bode kmalu konečno redigirala. — Pozno pridejo; dobro! da vsaj pridejo, da bode konec večnega strahu pred to pošastjo v slovenskih deželah, ki je zadnja 4 leta na tisoče goved pomorila največ zato, ker nesrečni dualizem ni pripustil, da bi dežele Ogerske krone imele isti zakon kot dežele Avstrijske krone!!!

* „Ni nam treba družega Strossmajer-ja!“ To je bil — kakor „Primorac“ piše — odgovor navprašanje, zakaj dr. Rački ni postal škof Senjski, česar je želel in pričakoval vsak pravi rodoljub, kajti ravno Rački se odlikuje po vseh lastnostih, katere zahteva apostelj od škofa, pismo Timoteju: „Škof mora biti brez graje, trezen, ponižen, pošten, gostoljuben, zmožen učiti; ne prepirljiv, ne lakomnik, ampak krotak, miren, ne ljubitelj srebra.“ Kdo more tajiti, da je Rački takošen, kakor ga apostelj želi, da še več, ker je poleg tega marljiv, rodoljuben, prijatelj napredku, stanoviten, z eno besedo značaj — „si fractus illabatur orbis, impavidum feriunt ruinae!“ Zakaj torej ni imenovan tak izvrstni mož za škofa v Senji? — On je prijatelj škofa Strossmajer-ja, in kakor vse kaže, bi kakor škof tudi hodil po njegovih stopinjah. „A nam ni treba družega Strossmajer-ja!“ — to je bila parola, ko je šlo za imenovanje škofa Senjskega. Ali zakaj jim Strossmajer ni po volji? Morebiti zato, ker je napravil jugoslovansko akademijo, osnoval vseučilišče, omislil umetniško akademijo, postavil diko Slavoniji? Ali morebiti zato, ker je hrano dal toliko siromakom, na svoje stroške izdal toliko književnih del in ker podpira vsako domovini koristno podvzetje? Ali zato, ker s svojim izgledom uči našo cerkveno in svetovno aristokracijo, kako naj se obračajo njeni dohodki? Ali zato, ker ne skriva svojega mnjenja, ker je zvest načelom političnim in cerkvenim? — Da, da, v tem grmu tiči zajec: naša vlada bi volila raje Dupanloupe kakor Strossmajerje.

* *Melanholijo Ruskega cara, ki se od nekega časa neprestano opazuje pri njem, pripisujejo v Petrogradu sledečemu dogodku.* Velika kneginja Marija Nikolajevna (nedavno umrla) je ležala na smrtni postelji. Car Aleksander, prišedši, da se posloví od umirajoče sestre, jame plakati in ves obupen reče: „Zgodaj, smrt, mi jemlješ predrago sestro“. A Marija Nikolajevna, prav kakor Katarina II. Volterijanskega duhá in hoteč s kako satirično opazko oslabiti grozni vtis smrti, odgovori caru: „Ni zgodaj ne, brate! kajti v naši rodovini ne doživí nijeden 60. leta.“ — Te besede cara silno vznemirjajo. Dopolnil je že 58. leto in straši se te zgodovinske reminiscencije kneginjine. — Od tistega dne je car vedno žalosten.

Deželni zbori.

Deželni zbor Goriški.

Izmed obravnav poslednje (V.) seje našega zbora naj posnamemo te-le najvažnije sklepe:

Dottori-ev nasvèt, da naj bi se volili v deželni odbor tudi taki poslanci, kateri ne stanujejo v mestu Gorici, je bil sprejet. Po tem takem pride v deželni odbor nekaj tega, kar izrazuje pregovor „variatio delectat“. — Zastran kmetijske šole je zbor sklenil, da naj se prodá Fumis-ova pristava na Dunajski cesti blizu Ajsovice (nad Lijakom) in kupi neko drugo posestvo poleg Št. Peterske ceste, ki je priročniše. Pra-

vila sedanje praktične kmetijske šole, kakor jih je bil deželni odbor osnoval, so z nekaterimi popravki sprejeta. Pač čas je, da pride naša kmetijska šola enkrat v zaželeni red. Sicer pa mislimo, da „pravila“ sama na sebi niso še zadostna; treba, da jih izvršuje umen in praktičen ravnatelj. — Isterski deželni odbor je bil napravil našega, da naj sproži kaj zastran učiteljskega izobraževališča v Kopru, in naš mu je šel na limanice. Po deželno-odborovi iniciativi je zbor sprejel resolucijo, da naj bi se vrnilo v Gorico ital.-slovensko vstricno učiteljsko izobraževališče. (Kirchthumpolitik!) Isterski zbor je v enacem zmislu sklenil, vlado prositi, da bi v Kopru ostal samo ital.-ilirski oddelek omenjenega učilišča. Gotovo je, da ostane v Kopru vse, kakor je, to je, italijansko-hrvaško-slovensko izobraževališče, in to — iz ekonomičnih in — višepolitiških ozirrov. — S končnim govorom 6. t. m. je naš deželni glavar grof Coronini vzbudil občno pozornost. Svobodno je govoril, da je kaj. Našel je vse, kar so naši poslanci v 6. letih storili in česar niso storili. Gledé na to, česar niso dosegli, povdaril je zlasti četvero reči: Predelsko železnico, učni jezik v šolah, združenje katastralnih občin v večje županije in sedanjo uravnavo deželnega šolskega sveta. Kar se poslednje reči tiče, očital je vladi naravnost „postavolom“. Hudo brco je dal ministerstvu tudi zastran Predelske železnice, češ, da, ko ne bi bila vlada tako boječa in omahljiva, bila bi Predelsko črto v državnem zboru že davno dognala. Kar zadeva velikih županij, je rekel, da — če je res, kar se govori, da namreč dotični načrt in sklep deželnega zbora v katerem oddelku Tržaškega namestništva že 2 leti spi — bilo bi to znamenje, da vlada deželni zbor malo spoštuje. Mnogi zdaj ugibajo, kam to ostro glavarjevo govorjenje meri. Nekateri nočejo verjeti, da bi bil hotel deželni glavar, kakor kak hudobnež sumi, mahitati po ministerstvu samo zato, ker zdaj na slabih nogah stoji; drugim spet ne gré v glavo to, da bi bil gosp. grof, kakor ta pa ta meni, govoril samo — volilcem (nekdanjim in prihodnjim). Jaz mislim, da ni hotel družega, ko resnico povedati odkritosrčno. — Pristavim naj še, da govor glavarjev je prav lep in gladek in da mu tudi spravljivega konca ne manjka, kajti nazadnje je visokorodni govornik prav umetno zakrmil na cesarja Ferdinanda in na Franca Jožefa, kateremu je iskren „živio“ zagnal. *)

Tržaški deželni zbor.

Iz tega zbora ste posebno dve reči mikavni tudi za druge kraje. Prva je prošnja Laških vseučiliščnikov za napravo italijanskega vseučilišča v kakem laškem (!) mestu v Avstriji. Čudna domišlija Lahov, ki že mislijo, da je v Avstriji že več Laških mest, ko ves drugi svet še za eno ne vé! Še bolj čudno pa je to, da se je ta — recimo naravnost — predrzna ali pa popolno nevednost v sedanjih razmerah kazajoča prošnja izročila Tržaškemu deželnemu odboru z nalogom: poslati jo ministerstvu nauka. Mi pa mislimo, da se bo ministerstvo še manj oziralo na-njo, kakor se ozira na željo Slovencev po lastnem vseučilišču. Zavzeti pa se mora človek, da Tržaški poslanci, kar je lahonskih, se sami strinjajo s prošnjo dijakov,

*) V „Novičarji“ v posl. štev. „Nov.“ od 5. t. m. se čudite, da je naš glavar letošnje zborovanje proglasil za poslednje te zborne dôbe. To se razumé samo po sebi. L. 1870, julija meseca, so bile volitve; letošnjega julija izteče tedaj šestletna doba. Da letos zborovanja več ne bo, je gotovo. Pis.

ker jo po deželnem odboru pošljejo na Dunaj. — Druga važna dogodka v predzadnji seji je sklep, po katerem se ima lep kos okolice vtelesiti mestu. Po tem sklepu bi veliko okoličanov, ki zdaj volijo sami za-se poslance, bilo vrstjenih v tretji mestni volilni razred, kjer bi jih lahonski element vdušil. Razen tega jih zadene, če se mejniki prestavijo, vžitninski davek, kakor je v mestu, in odslej bi imé „okoličani“ zginilo, ker bili bi le „meščani“ in „kmetje“. Mesto bi pridobilo 798 hiš, 776 meščanskih in 22 kmetijskih — kakor je razvidno iz načrta; v teh biva 23.694 prebivalcev, namreč 23.326 (če je res) meščanov in 368 kmetov. Zunaj mesta ostane še 2424 hiš ali 20.102 „kmetov“. Mesto dobi na ta način iz okolice 232 volivcev, zunaj mesta ali „na kmetih“ jih ostane še 1917. — Zoper ta sklep je sicer poslanec Naber goj vložil v imenu svojih tovarišev protest, al kakor zdaj veter piha, utegne ministerstvo vendar-le pritrditi mu. — S peto sejo je bilo letošnje zborovanje sklenjeno.

Deželni zbor Kranjski.

V 10. seji dne 7. aprila so se izročile mnogotere peticije dotičnim odsekom, zlasti pritožba občin Tomišelj in družih o previsoki mitnini na Ižanski mitnici, prošnja občin Zagorje, Režiše in Kotredež za združenje v eno občino, pritožba občine na Vačah gledé razdelitve ceste, prošnja delalcev Ljubljanskih za ugodno rešitev peticije Ljubljanskih obrtnikov, prošnja mnogoterih hišnih posestnikov, obrtnikov in kupcev za preklic prepovedanega predkupa ob tržnih dnevih v Ljubljani in za odpravo reži je pri vojaških oddelkih.

Potrdili so se računski sklepi ustanovnih zakladov za l. 1875. Potrdil se je dalje računski sklep normalno-šolskega zaklada za l. 1875. (Dohodki 182.789 gold. 58 kr., stroški 181.451 gold. 10½ kr., blagajniški ostanek 1338 gold. 47½ kr., stanje glavnice 84.187 gld). — Potrdili so se računski sklepi za leto 1875 deželnega zaklada, potem bolnišnega, porodišnega, najdenišnega, norišnega, delalničnega, gledišnega, deželno-kulturnega ter zaklada deželne sadje- in vinorejske šole in norišno-stavbenega zaklada. (Dohodki 745.962 gold. 4½ kr., stroški 688.766 gold. 73½ kr. Stan premoženja koncem leta 1875, in sicer: a) Gotovina 80.909 gold. 8½ kr., b) aktivni kapital v nominalni vrednosti 1 milijon 32.436 gold. 15 kr., po kurzni vrednosti 738.719 gold. 7½ kr., c) vrednost posestev ter inventara 448.540 gold. 34 kr., skupni stan premoženja toraj 1 milijon in 561.885 gold. 57½ kr., oziroma po odbitku pasivnih zastankov 180.997 gold. 71½ kr., konečno čisto premoženje 1 milijon 380.887 gold. 86 kr.). Pri tej priliki je deželni zbor sklenil, naj se obresti iz zasebnih dolžnih pisem v korist dotičnih zakladov povikšajo na 6%. — Potrdil se je tudi računski sklep zemljiško-odveznega zaklada za leto 1875. (Dohodki 792.997 gold. 56½ kr., stroški 727.910 gold. 94 kr., presežek 65.086 gold. 62½ kr., aktivne tirjatve 6 milijonov in 894.743 gold. 94 kr., pasivne tirjatve 8 milijonov in 543.925 gold. 3½ kr., čisti nepokriti dolg koncem 1875. leta 1 milijon 649.181 gold. 9½ kr.).

Potem je prišlo na vrsto poročilo finančnega odseka o prošnji Rih. Dolenca, vodje in prvega učitelja vinorejske šole na Slapu, za definitivno službo. Poročevalec temu predmetu je bil dr. Zarnik, ki je v odsekovem imenu predlagal: naj se Dolenceva služba izreče za stalno (definitivno). — Ta predlog je priliko dal, da je vitez Fränzl (Vesteneck), ki je pri svoji stranki na glasu velikega „administrationstalenta“,

prvikrat na zborniški oder stopil. Strastno je ta „viteški“ poslanec spodbijal odsekov predlog, očita je, kako se oddajajo deželne službe v naši deželi (se vé da je pri tem pl. Fränzl mislil na to, kako je on priplezal v državni službi do mesta okrajnega glavarja), — povdarjal je, da le na njegovi strani davkoplačniki sedé, ki vedó, kaj se pravi, davke plačevati; skliceval se je na to, da je zbornica pred nekimi dnevi plačo zboljšala muzejskemu kustozu, o petletnici pa takrat ni bilo govorjenja, a vendar je majhen razloček med muzejskim kustozom in vodji vinorejske šole; konečno je nasvetoval, naj se Dolenceva prošnja odbije. — Matej Lavrenčič je krepko zavračal predgovornika Fränzlina, rekoč, da je Slapska šola velika dobrota; stan vodjev je težak, ker ima šola mnogo protivnikov, mora se pa reči, da je Dolence odstranil že mnogo nasprotnikov; čudno je, da se nasprotna stranka ustavlja stalnemu nameščenju tega učitelja, med tem, ko se vendar še učitelji na ljudskih šolah stalno namestujejo; konečno je govornik dokazal, da vitez Fränzl nikakor ne pozná razmer te šole, če trdi, da je ta šola samo za Notranjce, kar pa ni istina, ker v to šolo hodijo tudi Dolenci in teh še več nego Vipavcev. — Dr. Zarnik kot poročevalec, je v dolgem govoru raznotere pobijal ugovore pl. Fränzlina. Ko bi bil on — je rekel — takrat, ko je bila plača muzejskega kustosa Dežmana na dnevnem redu, govoril o varčnosti, rekel bi, no, ta gospod je pravičen, njemu je v resnici mar za korist davkoplačevalcev; al takrat o tem ni zinil besedice, danes pa, ko gré za narodno šolo, je „Sparsamkeit am Platze“. Razlagaje razmere Slapske šole ter kmetijskih šol sploh objavil je poročevalec oni ministerski ukaz, po katerem se državna podpora daje le takim kmetijskim šolam, kjer so učitelji stalno nameščeni (toraj se je „administrationstalent“ čisto nevednega pokazal o pomenu tega ministerskega ukaza). Če hočemo vzdržati Slapsko šolo oziroma pridržati državno podporo za-njo, primorani smo, učitelja nastaviti stalno. V dokaz tega, kako so uradniki naše vlade v protislovju z vlado samo, prebral je potem poročevalec nekatere točke navedenega ukaza. Pl. Vesteneck je sam rekel — nadaljuje dr. Zarnik — da Slapska šola mora prenehati, ako ustanovimo kmetijsko šolo na Dolenskem; takrat pa, ko smo obravnavali Dolensko šolo, je njegova stranka trdila, kmetijske šole na Dolenskem ni treba; po takem nobene šole ni treba. V tem grmu tiči zajec! Ugovoru viteza Fränzlina, da na njegovi strani sedé davkoplačevalci, odgovorí dr. Zarnik, da na narodni strani sedí poslanec, ki sam za se in za svojo firmo plačuje več davka, nego vsa nasprotna stranka, dostavši, da je sicer neugodno in neprijetno takim rečem odgovarjati, al ker je bil provociran, moral je tudi to omeniti. Jako žal je govorniku, da je vitez Fränzl muzejskega kustosa primerjal vodji Slapske šole; al provociran odgovoril je tudi na to. Po mojem mnenju — pravi dr. Zarnik — Dolence za svojeslužbovanje zasluži petkrat toliko kakor muzejski kustos; taka služba je za takega penzioniranega profesorja. In kakošen je muzej! Čez 20 let sem ga unidan zopet videl, a reči moram, da mizerabel je vse, kar je tam, in ni skoraj vredno, da se ogleduje. — V specijalni debati se oglasi Dežman ter govori „pro domo sua“ sklenivši govor, da njemu ne gre za živio-klice, ampak da dela na tihem za deželo, potomci pa bodo sodili, kdo je več storil za narod, on in njegova stranka, ali pa tisti, ki se zovejo narodnjaki. (Veslost.) — Poročevalec dr. Zarnik zavrne Dežmana rekši, da to, kar je on (Zarnik) govoril, ne veljá Dežmanu, ampak službi, katero on zavzema; če Dežman pravi, da na živio-klice in enake reči nič ne drži, kako to, da je šel v Celje na „Verfassungs-

tag“? rad je tam pobiral vence, bil je neki ves obsut s pušlci, al se vé da, takrat je bil v zavetji, v kloster-skem vrtu! — Potem se je glasovalo o odsekovem predlogu, ki je obveljal, nasvèt pl. Fränzlina pa zavrgel.

Poročilo o deželno-kulturnem delovanju od 1. marca do konca decembra leta 1875 dalo je baronu Apfaltrernu priliko, po svoji strastni navadi zopet udrihati po deželnem odboru se vé da samo zavoljo tega, ker je večina deželnega odbora narodna. Kako neopravičeni in krivični so bili ti napadi barona Apfaltrerna, je deželni glavar vitez Kaltenegger sam ter prav na drobno dokazal; zato ni treba kaj več o tem govoriti. — Predlog viteza Fränzlina, naj deželni odbor vse svoje predloge vprihodnje pripravi tako, da jih bode deželnemu zboru predložil že v 1. seji, je pač obveljal, al Dežmanu je razložil, da bode to deželnemu odboru jako težavno, ker ni le od njega, ampak tudi od družih uradov odvisno, kdaj je kak predlog za deželni zbor gotov. — Gledé nove mere je deželni zbor naročil deželnemu odboru, vlado naprositi, naj ona ukrene, da bode, kakor dosle Avstrijsko vedro, tako odsle pol hektolitra najmanje, kar se v trgovini z vinom na debelo prodajati sme. Dalje je dobil deželni odbor nalog, na to delati, da se plačevanje občinskih priklad, katere znašajo visok odstotek (procent), razdeli na kolikor mogoče dolgo dôbo, — prihodnjemu deželnemu zboru predložiti izkaz vseh občinskih in okrajnih priklad, — isto tako izkaz oseb, ki so bile oskrbovane v deželnih dobrodelnih zavodih, s poprečnimi stroški vred; dalje je dobil deželni odbor nalog, naj ukaže županstvu, da strogo ostro nadzorujejo take krčme, kjer se žganje toči, takim krčmarjem, ki do tega nimajo pravice, brž prepovedati prodajo in jih ovaditi gosposkam; vrh tega naj deželni odbor prosi vlado, da bi ukazala c. kr. okrajnim glavarstvom, naj tudi ona po osobah za javno varnost pripomorejo županstvu, in dovoljenja za žganjarije prav redko dajo. — Poročilo o najdbah stavb na koléh na Ljubljanskem močvirju je deželni zbor vzel na znanje in priporočal deželnemu odboru tudi dalje obračati pozornost na to reč in jo podpirati.

Po nasvetu deželnega odbora so se dovolile sledeče občinske priklade: občini Radeče 35 odstotkov na vse neposredne davke za leto 1876, občini Mokronog 40 odstotkov na vse neposredne davke za leto 1876, občinam Konj, Šent-Lambert in Hoteč oziroma vasém Sava, Spodnji Log, Lese in Ribče 33 odstotkov na vse neposredne davke za l. 1876, občini Šturija 30 odstotkov na vžitnin od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa za l. 1876, občini Kranjska gora 45 odstotkov na vse neposredne davke za leto 1876.

Dovolil je potem deželni zbor sledeče podpore: podpiralnemu društvu dijakov v Novem mestu 200 gld. za leto 1877; Marku Slancu, živino-zdravniškemu učencu 50 gold. enkrat za vselej, slikarju Janezu Šubicu 250 gold. za leto 1877, slikarju Šimnu Ogrinu 100 gold. za leto 1876, 200 gold. za leto 1877, slikarci Idi Künlovi 200 gold. za leto 1877, podpiralni zalozi slovanskih vseučilišnih dijakov v Gradcu 100 gld. za leto 1877. Prošnja občin Postenje, Merčeje in Topolec za združitev v eno samostojno občino se je izročila deželnemu odboru v rešitev; pritožba županstva iz Srednjevasi, okraja Kočevskega, v neki cestni zadevi se ni uslišala, prošnja nekaterih posestnikov občine Poljanske poleg Škofje Loke za novo razdelitev okrajnih cest se pa je izročila deželnemu odboru v rešitev. O pritožbi občine Hoteč zavolj razdelitve okrajnih cest je gospodarski odsek nasvetoval, naj se ne vsliši, a poslanec Tavčar se je temu nasvetu krepko

uprl, na drobno razlagaje krivico, ki se v tem obziru godi Hoteški občini ter predlagal, naj se z ozirom na pravično pritožbo ta reč še enkrat izroči deželnemu odboru v skrbno preiskavo. Dežman in dr. pl. Schrey spodbijala sta Tavčarjev nasvèt, ki pa je vendar obveljal pri glasovanju.

Naši dopisi.

Ogersko. Iz Banata 1. apr. — Kmalu po sv. Jožefu je nastopilo pri nas prav prijazno vreme, jako ugodno ozimini. Pšenica lepo kaže, kjer ni bilo povodnje, le sèm ter tjà jej žugajo ogrci (črvi hroščev). Posebno pa se odlikujeta oves in ječmen. Po poročilu inženirja županije Temeške gosp. Czeipek-a, ki je z nadžupanom obiskaval Podonavske kraje, kjer je povodinj bila, je 33.000 oralov obdelanih zemljišč pod vodo stalo. Še več pa je poplavene zemlje bilo v županiji Torontalski.

Hrvaško. Iz Kraja 1. aprila. — Če vreme tako ostane, kakor je sedaj toplo, bomo imeli le kratko spomlad. Naši nogradi so manj trpeli po hudi in dolgi zimi, kakor smo se bali; ozimnina pa je nasproti precejšno škodo trpela. Kupčije ni nič.

Iz Trsta 13. aprila. — Preuzvišeni gospod biskup Strossmayer, vračajoč se po daljnem bivanju v Italiji zopet na svoj dom, šel je na svojem poti unidan skozi Trst ter obiskal ondudaj prečastitega gosp. škofa Dobrilo, s katerim je ogledal Tržaške humaniterne in druge zavode. Zdravje ljubljenca naroda jugoslaven-skega bilo je videti prav dobro. Bog nam ga ohrani še mnogo mnogo let. — Goveje kuge, ki se je nenedoma prikazala v 2 vaséh okolice naše, je konec; sumljiva goveda, ki niso sama poginila, je komisija dala pobiti.

V Gorici 16. apr. — Letošnji véliki petek nam je spet nekaj novega prinesel. Pri sv. Ignaciji na Travniku smo slišali „7 poslednjih besedi Kristusovih na križi“ od Mercadente-a. „Ut desint vires“, tamen est laudanda voluntas“ — lahko rečemo, kar se tiče izvršitve. Kolikor premore osem pevcev in pevkinj — storil je dotični pevski zbor prav dobro. Drugo vprašanje pa je, ali so take „produkcije“ za cerkev spodobne. Jaz sam imam v tacih rečéh tenak čut in sluh, govoril sem pa tudi z razumnimi in nepristranskimi pevovodji in pevci. Nekateri so mi rekli, da celó nespodobna za cerkev Mercadente-va kompozicija ni, drugi pa menijo, da bi bila pristojniša za katero dvorano, na pr. za „Circolo cattolico“. Da bi bile Mercadente-ve „poslednje besede“ prava opera — ne smemo reči, marveč se ne dá tajiti, da so nekateri — in mnogi napevi prav resnobni in tekstu primerni, vendar pa je splošni vtis ta, da kompozicija preveč po operi diši. Gotovo je, da noveji italijanski skladatelji niso podežovali cerkvenega duhá svojih prednikov. Tudi najresnobniši med njimi ne čutijo razločka med zdihovanjem zaljubljenca „pod oknom“ in zdihljeji bogoljubnega srcá, med prisiljeno sentimentalnostjo in — ljubeznijo Boga-človeka — umirajočega na križi. Lah ne more biti brez opere, brez gledišča — tedaj tudi ne brez takih ovinkov in sklenitev v napevih, v katerih ne bi šlo za „efekt“ in za konečno obligatno ploskanje. — Karakteristično za italijanske „cerkvene“ skladbe je dandanašnji to, da se izvršujejo v — glediščih! O tej moderni prikazni bi jaz lahko ne vem koliko številčk „Novic“ popisal, toda nočem si pokvariti današnje velikonočne nedelje. Samo to naj še dodam, da ne le Lah spreobračajo gledišče v cerkev in cerkev v gledišče, temveč tudi pri Slovencih se neko enako na-